

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

Különszám

2000. HÚSVÉT

Győzött az élet!

(Részlet a Kristályóriás c. húsvéti oratóriumból)

*Kelj föl, aki görnyedtél. mert győzött az élet:
a hatalom és a dicsőség örökre övé lett.*

Győzött, győzött az élet!

*Nyisd ki a szemed, hunyorgó. mert itt a
gyógyító napsugár.
szelíd fényétől nincs mit félni már.*

Győzött, győzött az élet!

*Lehull a bilincs a rabokról, nyílnak a záruk,
virágözönben, hajnali szélben az új tavasz
illata árad.*

Győzött, győzött az élet!

*Tedd le a szerszámot, kőműves, tudós,
csukd be könyvedet,
lángos párában úszik a föld, odafönn tiszta
fény lebeg.*

Győzött, győzött az élet!

*Jöjjetek énekelni mind, jöjjetek virágokat
hinteni,
mert az öröm napfénye tündököl, és eltűntek
a sötétség szörnyei.*

Győzött, győzött az élet!

Kovács Gábor

Húsvét üzenete

Jézus legalapvetőbb képe nem a jászolban mosolygó gyermeké, nem is a tanító mesteré vagy az emberek között járó csodatévő gyógyítóé. Mindez szervesen hozzátartozik ugyan messiási küldetéséhez, annak azonban csak külsőleg látható, érzékileg megragadható oldala. Jézus igazi képe a kereszten megdicsőült Messiásnak a képe.

Krisztus beváltotta szavát, mellyel mindaddig értetlenül álltak szemben a tanítványok. Erről szól a nagyszombati vigília örömeke: „áldott éj, a halál bilincset akkor törte szét Krisztus, és az alvilág mélyéről mint győző tért vissza.”

Húsvét a kereszténység legnagyobb ünnepe. Krisztus feltámadása a keresztény vallás alappillére. A feltámadás nem képzelet játéka, nem poézis, hanem történeti tény. Isten gondoskodott róla, hogy nyilvánvalóvá váljék. A jámbor asszonyok, az apostolok mind egybhangzóan hirdetik: Feltámadt Krisztus! „Mi nem hallgathatunk arról, amit láttunk és hallottunk”, mondja Péter a Főtanács előtt (ApCsel 4,20).

Feltámadása után Jézus Galileába rendeli a tizenegy tanítványt, ahol a következő küldetéssel bízta meg őket: Menjetek, tegyetek tanítványommá minden népet, kereszteljétek meg őket és tanítsátok őket! (vö. Mt 28, 18-20) Ez a szeretet legnagyobb gesztusa. A feltámadt Isten egészen magához öleli az esendő embert. Keresztiségével a saját képét vési rá az esendő lélekre, és elválaszthatatlanul hozzákapcsolja titokzatos testéhez a megkereszteltek egész életét.

Jézus megmutatta, hogy a szenvedés és halál az életre vezet, a megdicsőülésre vezet, az Istenhez vezet. Ez a Húsvét diadalmas üzenete. Ahogyan Krisztus végigment a Kálvária tizennégy stációján, úgy kell nekünk is végigjárnunk az élet keresztútját, hogy vele együtt az örök életre támadjunk. És ha Krisztus példája utolérhetetlen is, ott van Veronika, ott van Cirenei Simon, ott van a jobb lator: ők példát szolgáltattak nekünk, hogyan éljünk a kegyelem kínálta lehetőséggel.

Poszegai István

Dic nobis, Maria, quid vidisti in via?

egy középkori húsvéti szekvenciából

„Mária, Szentasszony,
mondd, mit láttál úton?”

„Az élő Krisztus kriptáját
s a Fölkentnek láttam glóriáját.”

„Mária, Szentasszony,
mondd, mit láttál úton?”

„Angyali tanúkat,
szemfedőket, takarókat.”

„Mária, Szentasszony,
mondd, mit láttál úton?”

„Feltámadt reményem, Krisztus:
Galileába elétek indult.”

**A Húsvét új életet adó kegyelmét
kívánjuk minden kedves hívőnknek!**

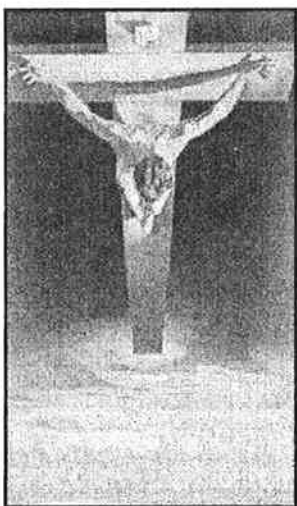
Uram, a te Júdásaid...

Sok mindent elmondhatunk szóval, de egy kép, egy dallam, egy mozdulatsor a maga eszközeivel sokszor eredetibb és ezért meggyőzőbb módon tud kifejezni fontos dolgokat. Ilyen lehet ez a kép is, a mellőzött, de magát következetesen „a boldog művész”-nek nevező Molnár C. Pál alkotása, akit sok híve „magyar Dali”-ként tartott számon. (Alsó képünk Salvador Dali festménye.)

Ha jól megfigyeljük az utolsó vacsora jelenetét, alig mondhatjuk az asztal körül ülő apostolok bármelyikére is: „Hát ez igazán nem lehet Júdás!” Vegyük észre a művész üzenetét: ezek mi vagyunk! És vessük össze a szentmise kezdetével: Mi mindannyian bűnösök vagyunk, irgalmazz nekünk! Uram, végzetesen tévedtünk - nem ismertünk fel a betegben, a fogolyban, az éhezőben, a fázóban, egyet sem fogadtunk be a legkisebbek közül, pedig az Te voltál...

E nélkül az alapállás nélkül az Isten sem tud segíteni rajtunk.

DUG

Jézus így szólt: „Beteljesedett!” Aztán lehajtotta fejét és kilehelte a lelkét. (Jn 19,30)

Húsvétot ünnepelünk, vagy húsvét történik?

Húsvétot lehet ünnepelni akkor, amikor a naptár mutatja, hogy húsvét van. És húsvétot lehet ünnepelni akkor, amikor az élő Krisztus valamiképpen beleszól az életünkbe — ha az nem éppen húsvét napjára esik is.

Úgy gondolom, az első igazi húsvét nem azzal kezdődött, hogy az asszonyok kimentek a sírhoz, mert nagyon szomorúan mentek ki, és nem hiszem, hogy örültek, amikor meglátták, hogy a követ elmozdították a sírkamra elől. Pánikszerűen rohantak a tanítványokhoz, elmondván, mi történt. Nem hiszem azt sem, hogy a tanítványok az öröm mámorában úsztak volna, inkább ők is megijedtek.

Tehát nem az üres sírral kezdődik a húsvét. A húsvét mindig akkor kezdődik — de találébb szóval így mondhatjuk: akkor *történik* — mert ez nincs ünnepi dátumhoz kötve — amikor Jézus valami módon, titokzatosan beleszól az életünkbe; hadd mondjam így: *megjelenik*.

Mária Magdaléna kiszaladt a sírhoz, hiszen nagyon szerethette Jézust. És a nyitott sír mellett hirtelen megállt valaki. Még mindig nincs húsvét számára, még úgy véli, hogy a kertészt látja. Egész másféle test volt, titokzatos szellemi-lelki test, nem egészen ugyanaz, amit keresztre feszítettek, noha mégis azonos volt vele. De Mária végre ráismer, és akkor történik a húsvét, amikor hirtelen meghallja a régi hangot, a régi szeretettel kiejtve: *Mária!* És akkor Mária térdre hull és abban a térdrehullásban már benne van a húsvét öröme és azt mondja: *Rabboni, Mester, hát Te vagy?* — Amikor valaki szíve mélyén ki mondja Jézus nevét, vagy Ő valakit néven szólít, abban a pillanatban húsvét van.

Húsvét akkor történik, amikor valaki úgy jár, mint az emmauszi tanítványok, akik hosszú utat tesznek meg Jeruzsálemből Emmauszig együtt Jézussal, de nem ismerik fel. És végül miről ismerik fel a Mestert? Amikor este leül velük, a régi mozdulattal megtöri a kenyeret és így szól: *Egyétek, vegyétek*. Abban a pillanatban mintha hályog hullna le a szemükről és felkiáltanak: *Mester, te vagy?* — Tehát húsvét akkor történik, amikor valakinek a kenyér és bor nem csupán jel.

Húsvét akkor történik, amikor hirtelen, mint ott a tanítványoknak, zárt ajtó és záruk mögött megjelenik az élő Krisztus. Zárva minden ajtó, félték. Talán többek között éppen Jézus megjelenésétől félték — és egyszer csak ott van. — Mennyi zár a szívünkön, mennyi zár az agyunkon! Lepattannak a kételkedés zárjai, ó mennyi zár: pénz, vagyon, hírnév, becsvágy — sorolhatnám. Ám egyszer csak megjelenik Jézus. Rendszerint csak az életünk pereméig engedjük. Pedig a húsvét akkor történik, amikor *életünk kellős közepén egyszer csak ott áll a Jézus Krisztus*.

Amikor Jézus így köszön: *Békesség!* — abban Ő maga van jelen. A Szentlelke. Hiszen ebben az Igében olvassuk egy sorral lejjebb: *Rájuk lehelt és azt mondta: Vegyétek a Szentlelket!* Amikor rájuk leheli ezt a köszöntést, hogy *Salem* — veszik a Szentlelket, föltölteleknek békességgel. Ez a békesség akkor történik, amikor a szó — Igévé válik és nem egy megszokott: „Áldás, békesség” köszöntéssé, hanem *valósággá*. Mert az Ige tiszta titka az, hogy karácsonykor az Ige testté lett, húsvétkor a test Igévé lett. Mindig ez változik: a test Igévé, az Ige testté, és ahová ezek a jézusi tanítványok szétáradtak Európában, vitték a békességet és megszületett 1100-ban ez a húsvéti ének, ez az ujjongó ének, ez az alleluja:

*Örvendezzünk, vigadjunk
Krisztus lett a vigaszunk.*

Benne van az Ige, a testté lett Ige, Jézus Krisztus.

Ezt a húsvétot kívánom mindenkinek. És azt, hogy valamikor, amikor Isten Szentlelke akarja, ne csak húsvétot ünnepeljünk, hanem húsvét *történjék*.

Mert egyszer csak, talán egy álmatlan éjszakán, vagy egy nagyon nyugtalan pillanatban Valaki néven szólít, azt mondja: *Lányom* — vagy — *Fiam* — és abban a pillanatban húsvétod van! Lehet, hogy életed és halálad mezsgyéjén élsz, de egyszer végre Jézus átszegezett kezéből veszed a kenyeret, ami azt jelenti, hogy *ez az én testem, ami érted is megtörtetett*, és beengeded Őt életed, szíved közepébe, akkor már te is tudod a titkot, hogy nem mindig azok boldogok, akik boldogulnak, hanem azok boldogok, akik azért boldogok, mert megállt életük közepén és ott is maradt az élő és éltető Jézus Krisztus.

(Részletek Gyökössy Endre: *Csordultig öröm c. könyvéből*)